

คำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19)

ที่ ๑๑/๒๕๖๔

เรื่อง พื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด

พื้นที่ควบคุมสูงสุด และพื้นที่ควบคุม

ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙

แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตามที่ได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และต่อมาได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นคราวที่ ๑๓ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

เพื่อให้การบริหารจัดการและเตรียมความพร้อมในการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามแนวทางการจัดเขตพื้นที่สถานการณ์ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ (๒) ของคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงาน หัวหน้าผู้รับผิดชอบและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้อำนวยการศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19 โดยคำแนะนำของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข และศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กระทรวงมหาดไทย จึงมีคำสั่งให้หัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินและพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการตามข้อกำหนดฯ สำหรับเขตพื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด พื้นที่ควบคุมสูงสุด และพื้นที่ควบคุม ตามบัญชีรายชื่อจังหวัดแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป หรือจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

สั่ง ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19

บัญชีรายชื่อจังหวัดที่กำหนดระดับของพื้นที่สถานการณ์เพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ
แบบท้ายคำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19)

ที่ ๑๑ /๒๕๖๔

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด รวมทั้งสิ้น ๒๙ จังหวัด

๑. กรุงเทพมหานคร
๒. จังหวัดกาญจนบุรี
๓. จังหวัดชลบุรี
๔. จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕. จังหวัดตาก
๖. จังหวัดนครปฐม
๗. จังหวัดนครนายก
๘. จังหวัดนครราชสีมา
๙. จังหวัดนครราชสีมา
๑๐. จังหวัดนนทบุรี
๑๑. จังหวัดปทุมธานี
๑๒. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๓. จังหวัดปราจีนบุรี
๑๔. จังหวัดปัตตานี
๑๕. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๑๖. จังหวัดเพชรบุรี
๑๗. จังหวัดเพชรบูรณ์
๑๘. จังหวัดยะลา
๑๙. จังหวัดระยอง
๒๐. จังหวัดราชบุรี
๒๑. จังหวัดลพบุรี
๒๒. จังหวัดสงขลา
๒๓. จังหวัดสิงห์บุรี
๒๔. จังหวัดสมุทรปราการ
๒๕. จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๖. จังหวัดสมุทรสาคร
๒๗. จังหวัดสระบุรี
๒๘. จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๙. จังหวัดอ่างทอง

พื้นที่ควบคุมสูงสุด รวมทั้งสิ้น ๓๗ จังหวัด

๑. จังหวัดกาฬสินธุ์
๒. จังหวัดกำแพงเพชร
๓. จังหวัดขอนแก่น
๔. จังหวัดจันทบุรี
๕. จังหวัดชัยนาท
๖. จังหวัดชัยภูมิ
๗. จังหวัดชุมพร
๘. จังหวัดเชียงราย
๙. จังหวัดเชียงใหม่
๑๐. จังหวัดตรัง
๑๑. จังหวัดตราด
๑๒. จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๓. จังหวัดนครสวรรค์
๑๔. จังหวัดบุรีรัมย์
๑๕. จังหวัดพิจิตร
๑๖. จังหวัดพิษณุโลก
๑๗. จังหวัดมหาสารคาม
๑๘. จังหวัดยโสธร
๒๐. จังหวัดระนอง
๒๑. จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๒. จังหวัดลำปาง
๒๓. จังหวัดลำพูน
๒๔. จังหวัดเลย
๒๕. จังหวัดศรีสะเกษ
๒๖. จังหวัดสกลนคร
๒๗. จังหวัดสตูล
๒๘. จังหวัดสระแก้ว
๒๙. จังหวัดสุโขทัย
๓๐. จังหวัดสุรินทร์
๓๑. จังหวัดหนองคาย
๓๒. จังหวัดหนองบัวลำภู
๓๓. จังหวัดอุดรธานี
๓๔. จังหวัดอุทัยธานี
๓๕. จังหวัดอุตรธานี
๓๖. จังหวัดอุบลราชธานี
๓๗. จังหวัดอำนาจเจริญ

พื้นที่ควบคุม รวมทั้งสิ้น ๑๑ จังหวัด

๑. จังหวัดกระบี่
 ๒. จังหวัดนครพนม
 ๓. จังหวัดน่าน
 ๔. จังหวัดบึงกาฬ
 ๕. จังหวัดพะเยา
 ๖. จังหวัดพังงา
 ๗. จังหวัดแพร่
 ๘. จังหวัดภูเก็ต
 ๙. จังหวัดมุกดาหาร
 ๑๐. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
 ๑๑. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
-